

[Holger Hansen.]

for afgiften, skal gøres til genstand for forhandlinger i perioden 1. oktober-31. december 1964.“

opfatter jeg det som et løfte alene om en forhandling; det er i hvert fald ikke min opfattelse, at vi i udvalget har taget nogen som helst stilling til, hvordan en sådan forhandling eventuelt skal ende. For mit eget vedkommende føler jeg mig ikke sikker på, at en videre kompensation ud over dette finansår vil være rimelig. Vi skal huske, at de kommuner, hvori biograferne og i særdeleshed de store biografer er beliggende, de kommuner, der altså har nydt godt af forlystelsesskatten indtil i dag, jo også på anden vis har glæde af folks besøg i biograferne. Det gælder i hvert fald for provinsbyerne, hvor en meget stor part af biografgængerne er folk, der kommer udefra, fra andre kommuner. Dette spørgsmål kan vi imidlertid komme tilbage til; jeg vil blot her give det det ord med på vejen, at det vist er noget af et spørgsmål, om det er rimeligt at tænke på yderligere kompensation.

Jeg anbefaler lovforslaget med de foreslåede ændringer.

Hanne Budtz: Også mit parti anbefaler de stillede ændringsforslag. Der er ingen tvivl om, at det, der har været afgørende i hele denne sag, navnlig er hensynet til filmsindustrien og til biografernes interesser. Det lovforslag, som den højtærede finansminister fremsatte, var i sig selv udtryk for en stor imødekommenhed over for hele forlystelsesbranchen. Man må vist erkende, at det voldsomme pres, ministeren var udsat for fra alle sider under førstebehandlingen, næsten var umuligt at modstå, men trods dette vil jeg også gerne takke den højtærede finansminister for hans imødekommende indstilling.

Resultatet er jo blevet det bedst mulige, må man sige, ikke mindst for filmsindustrien og biograferne. Det er klart, at de hellere havde set — som de også har sagt til os i udvalget — at hele forlystelsesaafgiften var bortfaldet straks. På den anden side er det klart, at kommunerne havde modstående interesser, og det resultat, der er opnået, mener mit parti alle kan være tilfreds med.

Vi anbefaler altså lovforslaget.

Helge Larsen: Også jeg vil gerne istemme den almindelige tilfredshed med de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget om forlystelsesskatten, og takke den højtærede finansminister for det resultat, der er opnået. Det indebærer jo, at forlystelsesskatten definitivt bortfalder fra den 1. januar 1965. Vi har på denne måde løst det problem, som jo klart forelå, da vi havde lovforslaget til første behandling, idet kommunerne havde disponeret for indeværende finansår med indtægterne af forlystelsesskatten.

I øvrigt vil jeg gerne understrege en enkelt ting i ændringerne og i betænkningen, nemlig adgangen til at yde en større støtte til den danske filmsproduktion. Det er rigtigt, at ophævelsen af forlystelsesskatten vil være en hjælp for biografteatrene, en tiltrængt hjælp, men den vil også — og det anser jeg i og for sig for det væsentligste perspektiv — kunne betyde en væsentlig støtte til den danske filmsproduktion, vel ikke mindst når vi tager i betragtning, at vi formentlig også i dette folketingsår får gennemført en ny biograflov, der giver ny adgang til at yde støtte til filmsproduktionen.

Hvad angår spørgsmålet om eventuel kompensation til kommunerne i det nye og i de kommende finansår for bortfaldet af forlystelsesskatten, vil jeg gerne understrege det, der står i betænkningen, at det i efteråret 1964 skal drøftes med kommunerne, om og i hvilken udstrækning kommunerne skal have kompensation. Jeg vil også gerne understrege, at der for mit partis vedkommende ikke hermed er taget nogen stilling til denne kompensations størrelse eller til, om der skal gives kompensation. Jeg synes i og for sig, det vil være rigtigt at fremhæve, at når man gennemfører en så omfattende ændring som denne, der betyder en væsentlig støtte til biograferne og til filmsindustrien, vil det være rimeligt, at også kommunerne bidrager til denne forbedring af den pågældende branches økonomi.

Morten Lange: Der kan jo på baggrund af forløbet af denne sag ikke herske tvivl om, at vi står over for et af de forholdsvis sjældne tilfælde, hvor det er et massivt initiativ fra folketinget, som i enighed har fremskaffet et resultat som det, vi nu tager stilling til i dag. Men det skal dog med det